

Birkat Kohanim at Minchah on a Fast, and Halachic Change

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

Birkat Kohanim at minchah on a Fast Day

1. Talmud, Taanot 26a-b

משנה: בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהן ארבע פעמים ביום - בשחרית, במוסף, במנחה, ובנעילת שערות - בתעניות ובמעמדות, וביום הכפורים...

גמ': ... אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח: זו דברי רבי מאיר, אבל חכמים אומרים: שחרית ומוסף יש בהן נשיאת כפים, מנחה ונעילה אין בהן נשיאת כפים. מאן חכמים? רבי יהודה היא, דתניא:

- שחרית ומוסף, מנחה ונעילה, כולן יש בהן נשיאת כפים, דברי רבי מאיר.
- רבי יהודה אומר: שחרית ומוסף - יש בהן נשיאת כפים, מנחה ונעילה - אין בהן נשיאת כפים.
- רבי יוסי אומר: נעילה יש בה נשיאת כפים, מנחה - אין בה נשיאת כפים.

במאי קמיפלגי?

- רבי מאיר סבר: כל יומא טעמא מאי לא פרשי כהני ידיהו במנחתא? משום שכרות, האידנא ליכא שכרות.
- רבי יהודה סבר: שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיח שכרות, לא גזרו בהו רבנן. מנחה ונעילה דכל יומא שכיחא שכרות, גזרו בהו רבנן.
- רבי יוסי סבר: מנחה דאיתה בכל יומא גזרו בה רבנן, נעילה דליתה בכל יומא לא גזרו בה רבנן... ורב נחמן אמר: הלכה כרבי יוסי. והלכה כרבי יוסי.

והאידנא מאי טעמא פרשי כהני ידיהו במנחתא דתעניתא? כיון דבסמוך לשקיעת החמה קא פרשי, כתפילת נעילה דמיא.

Mishnah: At three times of the year, kohanim *duchen* [raise their hands] four times each day: shacharit, musaf, minchah and neilah. These are fast days, *maamadot*, and Yom Kippur...

Gemara:... Rav Nachman cited Rabbah bar Avuha: This is Rabbi Meir's view, but the Sages say we *duchen* [only] for shacharit and musaf, not for minchah and neilah. Who are the Sages? Rabbi Yehudah, as we have learned:

- Rabbi Meir says: There is *duchening* at shacharit, musaf, minchah and neilah.
- Rabbi Yehudah says: There is *duchening* at shacharit and musaf, not minchah and neilah.
- Rabbi Yosi says: There is *duchening* at neilah, not at minchah.

Regarding what do they debate?

- Rabbi Meir thought: Why do kohanim not *duchen* at minchah daily? Because of intoxication; there is none now [on fast days].
- Rabbi Yehudah thought: Daily shacharit and musaf do not have intoxication, and so the sages made no decree. Daily minchah and neilah have intoxication, and so the sages decreed [not to *duchen* at those times].
- Rabbi Yosi thought: Minchah exists daily, and so the sages decreed [not to *duchen*]. Neilah does not exist daily, and so the sages did not decree...

Rav Nachman said: The law follows Rabbi Yosi. And the law follows Rabbi Yosi.

Why do kohanim *duchen* now at minchah on fast days? Because it is close to sunset when they *duchen*, and so it is like neilah.

2. How early is "close to sunset"? http://asif.co.il/?wpfb_dl=1491

3. Rabbi Moshe Sternbuch, Moadim uZmanim 7:248

יסוד הטעם שכל יום התפללו מנחה גדולה וביום צום סמוך לערב הוא דילפינן בתענית יב: מקראי שמחצי הצהרים קראו בתורה ובנביאים, ואח"כ בסוף היום התפללו מנחה ותחנונים...

The basis for praying minchah early each day, but on a fast day close to evening, is that Taanit 12b learns from verses that they would read Torah and the Prophets from the midpoint of the day, and then they would pray minchah at the end of the day...

4. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz, Chazon Ish Moed

יש לעיין: כשאנן נהיגין להתפלל מנחה סמוך לשקת"ח בכל יום וליכא לדידן היכירא, אי נושאים כפים במנחה דתעניתא. ואפשר דבזה לא מפלגינן. עוד יש לעיין לדידן דאנו מקדימין מנחה דתעניתא למנחה של כל יום...

One should examine: When we pray minchah close to sunset daily, and so we have no distinction [between daily and fast days], should we *duchen* at minchah of a fast day? But perhaps there we do not distinguish. One should also examine: we daven minchah earlier on fast days than we do each day...

Chazon Ish's conclusion is conservative

5. Rabbi Yaakov Kanaievsky, Kehilot Yaakov Taanit 2

אפשר דכיון דבזמן חתימת התלמוד קבעו דפרשי ידיהו במנחה דתעניתא אין לנו לשנות מנהגן אף אם מתפללין מנחה בעוד היום גדול, שאנו נגררין אחר מנהג אבותינו...

יש לומר שאף על פי שהטעם שהורו לעשות נ"כ במנחה דתעניתא הוא משום דפרשי סמוך לשקיעת החמה, מכל מקום כשהורו לישא כפים במנחה לא עשו תנאי שבאם ישתנה המנהג ויתנהגו להתפלל בעוד היום גדול לא יהא נ"כ...

Since they established when the Talmud was sealed that kohanim *duchen* at minchah of a fast day, perhaps we should not change the practice even if they would pray minchah while the day was still long. We are drawn after our ancestral custom...

One could [also] say that even though the reason they ruled to *duchen* at minchah on a fast day is because they would *duchen* close to sunset, still, when they ruled to *duchen* at minchah they did not state a condition that were the practice to change, and we would pray with many hours left in the day, there would be no *duchening*...

6. Talmud Yerushalmi, Terumot 11:5

תני "בת ישראל שנכנסה להדליק מכהנת טובלת פתילה שמן שריפה ומדלקת." ר' חונא בשם דבי ר' ינאי שעת משלחת זאיבים היתה ולא עמד בית דין וביטל.

We have learned, "A *yisraelit* who enters to light her lamp from a *kohenet* may dip the wick in impure *terumah* oil and light." Rabbi Chuna cited the yeshiva of Rabbi Yannai: This [permission] was enacted at a time when wolves were afoot, but no court arose and cancelled it.

7. Rabbi Chizkiyah de Silva, Pri Chadash to Yoreh Deah 116

לא אסרו לשאת ולתת אלא במי שעובד עבודת כוכבים, וכן לא אסרו המורייס אלא במקום שהיין בזול, ואם כן מעולם לא נאסר במנין...
They did not prohibit commerce other than with an actual idolater, and they did not prohibit muries other than in a place where wine was inexpensive, and so these [non-conforming] cases were never prohibited by court vote...

8. Rabbi Yosef Karo, Beit Yosef Orach Chaim 269

הר"ן שם (פסחים כ. דיבור ראשון) קיים המנהג משום דכיון דמעיקרא איתקן משום אורחים אמרינן ליה שתקנות חכמים קבועות הן כדאשכחן במעין שבע (שבת כד:) דאיתקן משום עם שבשדות הבאים באחרונה ואפילו היכא דליתיה להווא טעמא כגון דאיתנהו כולהו בבי כנישתא אמרינן ליה דכיון דאיתקן איתקן, וכן כתב הרב המגיד בפרק כ"ט (מהל' שבת ה"ח), וכן כתב הרמב"ם בתשובה (פאר הדור סי' קמח) גבי שליח צבור שצריך לחזור התפלה אפילו אין שם מי שאינו בקי...

Rabbeinu Nisim (Pesachim 20a) upheld the practice; since [the synagogue kiddush] was enacted initially for guests, the sages' enactments are fixed. This is also seen regarding *mei'ein sheva*, which was enacted for the people in the fields who would come in last, but even in places where that reason does not exist, like in all synagogues, we still recite it. Once it was enacted, it was enacted. And so wrote Maggid Mishneh (Hilchot Shabbat 29:8), and so wrote Rambam (Pe'er haDor 148) regarding the *chazan* repeating the amidah even where no one is inexpert...

A related issue: Why don't *amoraim* argue with *tannaim*?

9. Rabbi Yosef Karo, Kesef Mishneh to Mishneh Torah, Hilchot Mamrim 2:1

הא דתנן בפ"ק דעדיות (משנה ה')... שאין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבריו עד שיהא גדול ממנו בחכמה ובמנין מוקי לה רבינו בשארתו יחיד ואותם רבים נחלקו בגזירה או תקנה... אבל אם נחלקו בשוה דורש באחת מן המדות וזה באחרת אה"נ שיכול לבטל דבריו אפילו שאינו גדול כמוהו בחכמה ובמנין.

ואם תאמר אם כן אמאי לא פליגי אמוראי אתנאי... וכפי דברי רבינו הרשות נתונה להם לחלוק על דברי התנאים! ואפשר לומר שמיום חתימת המשנה קיימו וקבלו שדורות האחרונים לא יחלקו על הראשונים. וכן עשו גם בחתימת הגמ' שמיום שנחתמה לא ניתן רשות לשום אדם לחלוק עליה:

Eduyot 1:5 teaches... "For a court cannot cancel the words of another court, unless it is greater in knowledge and number [of supporters]." Our master established that this is when the individual and the greater number disagree regarding a decree or enactment... But where they dispute in that one of them learns from one of the hermeneutical methods and the other uses another method, then yes, one may cancel the other's words, even where he is not as great in wisdom and number.

And if you would ask: Then why do *amoraim* not dispute with *tannaim*?... According to our master, they are permitted to dispute with the words of *tannaim*! One may say that from the day the mishnah was sealed, they upheld and accepted that later generations could not dispute earlier ones. And so they did when the gemara was sealed; since the day it was sealed, there has been no permission for anyone to dispute it.

10. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz, Kovetz Inyanim 194-195

אבל האמת בזה, שדור לאחר המשנה ראו את מיעוט הלבבות נגד בעלי המשנה וידעו לבטח שהאמת לעולם עם הראשונים. ואחרי שידעו אמיתת הדבר שאי אפשר שישגו הם האמת מה שלא ישיג אחד מן התנאים לא היו רשאים לחלוק...

In truth, the generation after the mishnah saw a reduction of hearts [minds] in comparison with the authors of the mishnah, and they knew with certainty that the truth would always be with the earlier ones. Recognizing reality, that it would be impossible for them to grasp a truth that one of the *tannaim* would not, they were not permitted to dispute...

11. Rabbi Elchanan Wasserman, Kuntrus Divrei Sofrim 2

קיבוץ כל חכמי ישראל או רובן בכל מקום שהם הם בית דין של כל ישראל מאליהן וע"כ עליהן אמרה תורה "אל השופט אשר יהיה בימים ההם" ... חתימת המשנה היה גם כן בקיבוץ כל חכמי ישראל או רובן אשר להן הכוח של בית דין הגדול, ואסר לשום אדם לחלוק עליהן בלתי אם יש גם להחולקין כח של בית דין הגדול.

The gathering of all or most of the sages of Israel, anywhere, is automatically the rabbinical court of all Israel. Regarding them the Torah says, "[Go] to the judge who will be there at that time"... The sealing of the mishnah was also with a gathering of all or most of the sages of Israel, such that they had the power of the great rabbinical court. They prohibited everyone from disputing with them, unless those who disputed would also have the strength of the great rabbinical court.

12. Rama, Choshen Mishpat 25:1 (from Terumat haDeshen)

אין להקל בדבר שהחמירו בו החבורים שנתפשטו ברוב ישראל, אם לא שקבל מרבתי שאין נוהגין כאותה חומרא.

One should not be lenient in a matter in which the compositions that have spread throughout most of Israel have been strict, unless one has received from his masters that we do not follow this stringency.

13. Rabbeinu Nisim, Avodah Zarah 14b בדפי הרי"ף

ששלשה דינין הן:

- פשט איסורו ברוב ישראל אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו, ואפילו גדול ממנו בחכמה ובמנין, וזהו טעמן של י"ח דבר שאין שומעין להתירן אפילו מאליהו ובית דינו.
- לא פשט איסורו ברוב ישראל, אבל מכל מקום היא גזרה שרוב הצבור יכולין לעמוד בה, זה היא ששנינו "אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו אא"כ גדול ממנו בחכמה ובמנין", הא אם הוא גדול ממנו בחכמה ובמנין מיהא מתיר.
- לא פשט איסורו ברוב ישראל מפני שהיא גזרה שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה, אפילו קטן מתירה...

There are three legal categories:

- Where the prohibition has spread through most of Israel, no court may cancel the words of another court, even where it is greater in wisdom and number. This is the reason for the special 18 cases regarding which we will not listen to anyone to permit, even to Eliyahu and his court.
- Where the prohibition has not spread through most of Israel, but it is a decree which most of the community could bear, this is where we have learned, "A court cannot cancel the words of another court, unless it is greater in wisdom and number." Where it is greater in wisdom and number, it may permit.
- Where the prohibition has not spread through most of Israel, because it is a decree which most of the community could not bear, then even a smaller court may permit it...

14. Rabbi Avraham Yitzchak Kook, Beer Eliyahu to Choshen Mishpat 25:7

ונראין הדברים שבענין עצם קביעות ההלכה, כשאינה מכלל גזירות ותקנות, אין שייכות באמת לדין "אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חבירו", ואין לך אלא שופט שבימך. אבל לענין הקבלה שמתקבל בישראל ומתפשט הדבר להורות כאחד מהחולקים באיזה דין, בזה יש כבר ענין של תקנה.

It appears correct to say that regarding the establishment of law, outside of the framework of decrees and enactments, the rule of "A court cannot cancel the words of another court" is not truly relevant, and you may only follow the judge of your day. However, regarding a tradition which has been accepted in Israel and has spread to rule like one of the disputants regarding a particular law, the concept of an "enactment" is relevant.

Why is minhag so important?

15. Emile Durkheim, *The Elementary Forms of the Religious Life*

If religion has given birth to all that is essential in society, it is because the idea of society is the soul of religion.

16. Rich Sosis and Candace Alcorta, *Signaling, Solidarity and the Sacred*, Evolutionary Anthropology (2003)

<http://www.anth.uconn.edu/faculty/sosis/publications/sosisandalcortaEA.pdf>

These [anthropologist] authors maintained that one of the primary functions of religion is the promotion of group solidarity. They argued that collective rituals enable the expression and reaffirmation of shared beliefs, norms, and values, and are thus essential for maintaining communal stability and group harmony.

17. Rabbi Ben Zion Uziel (20th century Israel), Piskei Uziel b'She'eilot haZman 2

כל חלוקי מנהגים בתפלות, מעשי המצות והוראות חלוקות בענינים צבוריים שנעשים בפומבי בבית הכנסת אחד, הם בכלל אזהרות לאו דלא תתגודדו; וקרוב הדבר לומר שזה הוא בגדר מצוה הבאה בעבירה, וברור הוא שאין זה מצוה מן המובחר ואדרכה מצוה עלינו לקיים ולהבליט בכל מצבינו ועבודתינו לצור ישענו אחדות עם ישראל ותורתו, שבה מתפאר בעמו.

All division of custom in prayer and mitzvah activities, and contradictory rulings issued regarding communal matters performed in public in one synagogue, fall under the prohibition of "You shall not split yourselves." One could almost call this a mitzvah achieved through transgression! It is clear that this is not the choicest form of the mitzvah; just the opposite, we are obligated to maintain and make evident, in our every situation and service of the Gd of our salvation, the unity of the nation of Israel and its Torah, via which Gd is glorified among His people.

18. Rabbi Hai Gaon (10th century Babylon), cited in T'mim De'im of Raavad 119

מנין אנו יודעים כי יש עלינו מצוה לתקוע ביום זה? ועקר התורה הכתובה מנין אנו יודעים כי היא תורת משה שכתבה מפי הגבורה, אלא מפי עם ישראל, הנה אלו המעידים עליה גם הם מעידים כי במעשה יצאנו ידי חובותינו וכי כן העתיקו בקבלה מפי הנביאים הלכה למשה מסיני. ודברי הרבים הוא המוכיח על כל משנה ועל כל גמרא, ויותר מכל ראיה מזה פוק חזי מה עמא דבר, זה העיקר והסמך ואחר כך אנו מביטים בכל הדברים שנאמרו במשנה או בגמרא בענין הזה, ומה שיעלה מהם ויתרץ כאשר את נפשותינו מוטב, ואם יש בה כלום שלא יתכוין כאשר בלבבינו ולא יתברר בראיה אינו עוקר את העיקר.

How do we know that we are obligated to blow shofar on this day? And regarding the essential text of the Torah, how do we know that this is the Torah of Moshe, written from Gd's word? It is from the mouth of the Jewish nation. Their mouths testify to it, and they also testify that our deeds fulfill our ritual obligations, and that this has been transmitted by tradition from the prophets, the law of Moshe at Sinai. The words of the masses testify to every mishnah and gemara, and beyond any proof is the [Talmudic] principle, "Go see what the nation says." This [national practice] is the essence and basis, and after that we look at the declarations of the mishnah and gemara in such matters, and whatever emerges from them and we resolve is good. Anything that does not match that which is in our hearts and which cannot be proved does not uproot the essence.